

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/283/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216200990
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1216200990.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: W. G. , narodený dňa XX.X.XXXX, trvale bytom N., T. č. XXXX/X, proti žalovanej: L. U. F. , rod. G., narodená dňa XX.X.XXXX, trvale bytom D., N. č. XXX/X, toho času bytom N., X. mája č. XX, zastúpená L. H. F., bytom N., X. mája č. XX, o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 13. februára 2017, č.k. 58 C 12/2016-87, v znení opravného uznesenia zo dňa 5. apríla 2017, č.k. 58 C 12/2016-88, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 13. februára 2017, č.k. 58 C 12/2016-87, v znení opravného uznesenia zo dňa 5. apríla 2017, č.k. 58 C 12/2016-88, p o t v r d z u j e.

II. Žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 13. februára 2017, č.k. 58 C 12/2016-87, v znení opravného uznesenia zo dňa 5. apríla 2017, č.k. 58 C 12/2016-88, zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal od žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.400,- € s úrokom z omeškania 9,25 % za každý mesiac bezdôvodného obohatenia až do zaplatenia a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 451 ods. 1, 2, § 456, § 581 ods. 4 Občianskeho zákonníka, § 76 ods. 2 Zákona o rodine. V odôvodnení uviedol, že žalobca v žalobe dôvodil tým, že mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 7.11.2013, sp.zn. 24 C 16/2013, bolo zvýšené výživné zo sumy 900,- Sk na sumu 200,- €. V zákonnej lehote podal odvolanie, na ktoré nedostal žiadne vyjadrenie, domnieval sa, že rozsudok nie je právoplatný, avšak dňa 20.11.2014 mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie EX 53/2014-12. Uviedol, že žalovaná dňa 15.6.2015 ukončila štúdium na STU. Okresný súd v Nových Zámkoch rozhodnutím zo dňa 14.12.2015, č.k. 18 C 395/2015-23, zrušil jeho vyživovaciu povinnosť k 16.6.2015. Exekútor mu však naďalej strhával výživné a sumy zasielal žalovanej. Výživné mu bolo strhávané až do decembra 2015, z čoho vyplýva, že žalovanej zaslal 7x výživné, na ktoré už nemala nárok a mala ho zaslať späť exekútorovi alebo žalobcovi. V decembri mu bolo doručené vyúčtovanie od exekútora vo veci EX 53/2014-47, kedy mu prestal strhávať dávky výživného. Za obdobie december 2014 až december 2015 zaslal žalovanej 5.300,- € s tým, že odmena exekútora činila 1.385,- € a spolu išlo o sumu 6.685,- €. Výživné, ktoré obdržala, nevyužila na stravu, ubytovanie, ošatenie a školské potreby, ale si zakúpila automobil. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.6.2016, č.k. 7 Co 202/2016-62, bola zrušená vyživovacia povinnosť žalobcu voči nej. Na základe tohto rozhodnutia vyplatila všetky podližnosti žalobcovi a to sumu 629,14 €. Žalobu navrhla zamietnuť z dôvodu, že po doručení predmetného rozsudku Krajského súdu v Nitre vyplatila všetky podližnosti. Uviedla, že voči žalobcovi nemala dôveru, pretože si voči nej riadne neplnil vyživovaciu povinnosť. Pokladala za správne počkať do rozhodnutia odvolacieho súdu.

Po vyhodnotení dokazovania súd považoval za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 7.11.2013, sp.zn. 24 C 16/2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7.5.2014, č.k. 4 Co 205/2014-106 (nadobudol právoplatnosť dňa 23.7.2014), bol zmenený rozsudok Okresného súdu v Nových Zámkoch zo dňa 28.10.2005, č.k. 7 P 363/2005-24, ktorým bol žalovaný (žalobca v tejto veci) zaviazaný na platenie výživného žalobkyni (žalovaná v tejto veci) vo výške 900,- Sk mesačne tak, že od 21.11.2012 bol povinný prispievať na výživu žalobkyne sumou 200,- € mesačne k 15. dňu v mesiaci vopred k jej rukám. Okresný súd v Nových Zámkoch rozsudkom zo dňa 14.12.2015, č.k. 18 C 395/2015-23, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.6.2016, č.k. 7 Co 202/2016-62, zrušil vyživovaciu povinnosť žalobcu voči žalovanej počnúc dňom 16.6.2015. Podľa predloženého prehľadu kreditných pohybov v prospech účtu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ivančíka, vo veci vedenej pod EX 53/2014, bolo zistené, že v období od novembra 2012 do júna 2015 žalobca uhradil výživné v celkovej výške 6.929,74 €. Žalobca preukázateľne uhrádzal výživné v nepravidelných splátkach a v rôznych sumách. V období od 11/2012 do 16.6.2015 (t.j. 31,5 mesiaca) uhradil na výživnom celkom sumu 6.929,74 €, pričom mal uhradiť sumu 6.300,- €. Rozdiel predstavujúci 629,74 € žalovaná žalobcovi vrátila. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, pričom prihliadol na skutočnosť, že žalovanej trovy nevznikli a žiadne si ani neuplatnila.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Vytýkal súdu prvej inštancie, že sa nezaoberal preplateným bežným výživným, ktoré mu bolo v exekúcii zrazené zo mzdy v čase od 16.6.2015 do 1.12.2015, kedy naň žalovaná nemala nárok, ale riešil vyporiadanie exekúcie. Opätovne poukázal na to, že dňa 15.6.2015 žalovaná ukončila štúdium na STU. Rozsudkom Okresného súdu v Nových Zámkoch zo dňa 14.12.2015, č.k. 18 C 395/2015-23, mu bola zrušená vyživovacia povinnosť ku dňu 16.6.2015. Exekútor mu však naďalej zrážal bežné výživné až do decembra 2015, takže zaslal žalovanej 7 krát výživné, na ktoré nemala nárok. V decembri 2015 mu exekútor doručil vyúčtovanie vo veci EX 53/2014 a prestal mu vykonávať zrážky výživného. Za obdobie december 2014 až december 2015 mu boli vykonané zrážky zo mzdy celkom vo výške 5.300,- € titulom bežného a zameškaného výživného. Uviedol, že v septembri 2015 bol jeho dlh titulom zameškaného výživného vyrovnaný a že Krajským súdom v Nitre bol potvrdený rozsudok Okresného súdu v Nových Zámkoch, ktorým bola zrušená jeho vyživovacia povinnosť ku dňu 16.6.2015. Poukázal na to, že podľa dokladu exekútora o vyúčtovaní exekúcie celková vymožená istina (zrážkami zo mzdy) predstavovala sumu 5.300,- € (podľa žalobcu táto suma bola zaslaná žalovanej) a suma uhradená do času exekúcie, ktorú potvrdila aj žalovaná, bola vo výške 2.359,74 €, čo spolu predstavuje sumu 7.659,74 €. Po odpočítaní sumy 6.300,- € výživného za 31,5 mesiaca a sumy 629,14 €, ktorú vrátila žalobcovi žalovaná, zostáva vrátiť žalobcovi 730,60 €. Žalobca uviedol, že pôvodne vychádzal z mesiacov máj 2015 až november 2015. Keďže výživné sa uhrádza mesiac dopredu, v rozhodujúcom čase mu bolo zo mzdy zrazené bežné výživné 200,- €. V čase podania žaloby mal žalobca splatené aj zameškané výživné, ale súhlasí s nárokom na výživné za 31,5 mesiaca. Vychádzajúc z uvedeného, podľa žalobcu, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná, navrhla potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny. Uviedla, že súd správne určil pohľadávky medzi ňou a žalobcom, ako aj ich započítanie.

4. Ďalšie vyjadrenia do spisu doručené neboli.

5. Odvolací súd, s poukazom na § 470 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) účinného od 1.7.2016, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), na odvolacom pojednávaní (§ 385 ods. 1 C.s.p.) konanom dňa 29. septembra 2020 a po zopakovaní dokazovania oboznámením podstatného obsahu spisu, doplnení dokazovania obsahom exekučného spisu Ex 53/2014, po vyjadrení strán sporu, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

6. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 a nasl. C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.). V postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho neboli zistené žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, na ktoré by musel odvolací súd prihliadať aj bez namietania stranou sporu (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

7. Žalobca sa predmetným žalobným návrhom domáhal voči žalovanej vrátenia bezdôvodného obohatenia vo výške 1.400,- € s príslušenstvom titulom preplateného výživného.

8. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že žalobca bol povinný, podľa rozsudku Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 7.11.2013, sp.zn. 24 C 16/2013, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu v Nových Zámkoch zo dňa 28.10.2005, č.k. 7 P 363/2005-24, prispievať na výživu žalovanej sumou 200,- € mesačne, k 15. dňu v mesiaci vopred, a to od 21.11.2012. Rozsudkom Okresného súdu v Nových Zámkoch zo dňa 14.12.2015, č.k. 18 C 395/2015-23, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.6.2016, č.k. 7 Co 202/2016-62, bola vyživovacia povinnosť žalobcu voči žalovanej zrušená ku dňu 16.6.2015. Uvedené skutočnosti v konaní neboli sporné. Žalobca tak bol povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči žalovanej v období od novembra 2012 do 16.6.2015, teda 31,5 mesiaca, po 200,- € mesačne, čo celkom predstavuje sumu 6.300,- €. Z pripojeného exekučného spisu EX 53/2014 odvolací súd zistil, že exekútor, v rámci exekučného konania vedeného v prospech oprávnenej (v tomto konaní žalovanej) na základe exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 7.11.2013, sp.zn. 24 C 16/2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7.5.2014, sp.zn. 4 Co 205/2014, právoplatného dňa 23.7.2014, formou zrážok zo mzdy žalobcu ako povinného vymohol sumu 6.417,95 €. Z uvedenej sumy exekútor zaslal žalovanej titulom výživného celkom sumu 4.570,- €, suma 1.385,38 € predstavovala odmenu a náhradu hotových výdavkov exekútora, zvyšnú sumu 462,57 € exekútor vrátil na účet žalobcu ako povinného (6.417,95 € - 4.570 € - 1.385,38 €). Z prehľadu úhrad evidovaných v exekučnom spise odvolací súd zistil, že žalobca ako povinný v rámci exekučného konania uhradil žalovanej titulom výživného dobrovoľne sumu 730,- €, a to podľa oznámenia žalovanej ako oprávnenej. Vo vyúčtovaní vyhotovenom exekútorom dňa 7.12.2015, ktoré do spisu doložil žalobca a ktoré sa nachádza aj v exekučnom spise, istina vo výške 5.300,- € predstavuje sumu vymoženú exekútorom formou zrážok zo mzdy žalobcu vo výške 4.570,- € a dobrovoľne uhradenú sumu žalobcom vo výške 730,- € (4.570,- € + 730,- €). Z predloženého spisu súdu prvej inštancie odvolací súd ďalej zistil, že žalobca uhradil žalovanej titulom výživného v období od 11/2012 do 2/2015 dobrovoľne sumu 2.359,74 € (v ktorej je zahrnutá aj suma 730,- €, uhradená žalobcom dobrovoľne v rámci exekučného konania). Žalobca tak uhradil žalovanej titulom výživného sumu 4.570,- € formou zrážok zo mzdy a dobrovoľne sumu 2.359,74 €, spolu sumu 6.929,74 €. Rozdiel medzi sumou, ktorá bola žalovanej uhradená titulom výživného vo výške 6.929,74 € a sumou, na ktorú mala titulom výživného žalovaná nárok (6.300,- €), predstavuje sumu 629,74 €, ktorú žalovaná uhradila žalobcovi, o čom predložila súdu doklad (č.l. 44 spisu).

9. Žalobca sa žalovanej sumy domáhal titulom bezdôvodného obohatenia. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (1). Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (2). Výsledkami dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie ako aj odvolacím súdom nie je preukázané, že žalovaná sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatila o sumu 1.400,- €, že získala na jeho úkor majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu alebo plnením z neplatného právneho úkonu či plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Žalobca, ktorého v konaní zaťažuje dôkazné bremeno, dôkazy, ktoré by preukazovali opak, nepredložil, ani nenavrhol ich vykonanie. Žaloba žalobcu tak nebola dôvodná, správne preto postupoval súd prvej inštancie, keď žalobu zamietol.

10. Ako vecne správny potvrdil odvolací súd aj výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Žalovanej v konaní, vychádzajúc z predloženého spisu, žiadne trovy nevznikli a proti tomuto výroku rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie nepodala.

11. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovaná mala v odvolacom konaní plný úspech, preto má aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).